

ening, men som saa skulde være anbefalede af Fællesforeningen i vedkommende Provin, i Jylland af Fællesforeningen for Jylland og Fællesforeningen for Sjælland for Sjællands Vedkommende o. s. v. Naar en saadan Fællesforening anbefaler en saadan Konkurrence, som enten er foranstaltet af Landboforeningerne eller af selve Fællesforeningen, kan der afholdes disse toaarige Konkurrencer, hvor der skal føres Kontrol med Dyrenes Mælkeudbytte, Mælkens Fedtindhold og med, hvorledes Afkommet falder ud. Og disse Bedømmelser, som saaledes blive foretagne, skulle offentliggøres saavel til Vejledning for Medlemmerne som for alle andre, for at Folk kunne se, at det er ikke blot hos den og den Mand eller enkelte Opdrætter, men ogsaa hos den og den Mand, at hans Køer give lige saa god og lige saa megen Mælk og give et godt Opdræt. Jeg mener, at det maa absolut være i Favør netop af de smaa Landbrugere. Det er blevet sagt, at dette var i Favør af de store Landbrugere, men der er ikke det mindste i Vejen for, at ogsaa de smaa Landbrugere kunne komme med, ja lige ned til 2—3 Køer, der behøver ikke at være nogen Grænse; altsaa, de allermindste Landbrugere kunne faa Gavn deraf. Vi have ment, at det er meget heldigt, saadan som det er formet, men nu haaber jeg altsaa, at vi kunne være fri for det, at Flertallet og Mindretallet have noget imellem sig med Hensyn til Centerbevillingen; der staa vi altsaa ens, vi have alle været enige om, at det er heldigt for Avlen at sætte saadanne Konkurrencer i Gang, og jeg tror for øvrigt, at disse maaske i hele Husdyrloven ere det, som vil virke allerbedst.

Det er det gode ved dette Lovforslag, at dets Bygning er god, der er Harmoni i hele Bygningen, man er gaaet frem Skridt for Skridt, og naar vi følge disse Skridt, se vi, at det begynder med, at man præmierer det enkelte Individ, og det tror jeg, man ikke kommer bort fra; selv om man særlig ønsker at fremme Afkommet, kan man dog ikke helt komme bort fra Individet, det skal frem, det skal ses, det har Betydning, men man ønsker mere eller mindre at gaa over til Afkommet. Ja, kunde man virkelig faa en helt ud-betryggende Bedømmelse af Afkommet, kunde man maaske gaa bort fra Individerne, men da det er vanskeligt at samle alt Afkom paa en Plads og vanskeligt at se, om Moderdyrene have været af bedste Slags — om den er lige saa god paa det ene Sted som paa det andet — er det vanske-

ligt at faa en saadan betryggende Bedømmelse, og derfor har man ikke kunnet komme helt bort fra at præmiere Individerne. Saa gaar man over til Bedømmelsen af Afkommet, af Samlinger, og saa gaar man over til Avlsforeninger, som tage Sigte paa Handyr i Almindelighed, og saa til Foreninger, som tage Sigte baade paa Handyr og Moderdyr, og nu er man her gaaet over til hele Besætninger. Det er den ideale Bedømmelse og Præmiering, at man kun præmierer hele Besætninger. Nu have altsaa Præmierne ikke nogen Betydning; det Pengebeløb, der er Tale om, spiller ikke nogen Rolle, men det er Erkendelsen i den Forstand, at de ved toaarige offentlige Tilsyn have vist sig at kunne staa Maal, og at det er gode Dyr; det er Idealet, og der er nu rig Anledning for alle til at komme med her, og det er meget ønskeligt. Naar Mindretallet i sin Underændring har foreslaaet et mindre Tilskud, saa skal jeg ikke komme ind paa at motivere det her; det skal jeg lade Mindretallet gøre, men jeg har Lyst til at hævde, at Flertallet mener det rigtigt, at de Egne, som ønske Konkurrence afholdt, selv yde noget Tilskud, fordi de skulde have nogen Interesse derfor, men at man ikke maa sætte dette Tilskud saa højt, at man absolut vil risikere at forhindre, at Konkurrencen bliver afholdt. Det er jo saaledes, at det er forbundet med ret store Udgifter for de enkelte Medlemmer at prøve paa at gaa ind i en saadan Konkurrence, de kunne ikke slippe med 100 Kr. om Aaret, og viser det sig, at de ikke have Trø paa, at deres Dyr kunne staa Maal, saa er der en Risiko, som de løbe; og Landboforeningernes store Flertal, som skulle yde Penge dertil, kunne ikke vente direkte at faa Gavn deraf. Man maa altsaa ikke stille for store Fordringer om Tilskud, thi man maa da frygte, at det vil hemme Afholdelsen af disse Konkurrencer.

Saa kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 31 til § 21, som er af ringe Betydning. Det gaar ud paa, at til disse Udvalg, som skulle bedømme Avlscentre for Svin og Svinebesætninger, skulle de private og fabrikmæssig drevne Slagterier ikke vælge Medlemmer, idet man gaar ud fra, at hvor Slagterier ejes af en enkelt Mand — og vi have ikke saa faa Tilfælde her i Landet, hvor et og flere Slagterier ejes af en enkelt Udlænding — kan man ikke forvente, at en saadan Mand har virkeligt Kendskab til Svineavl eller tilstrækkelig Interesse derfor, saa at han bør deltage i